

32004L0072

L 162/70

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

30.4.2004

**DYREKTYWA KOMISJI 2004/72/WE
z dnia 29 kwietnia 2004 r.**

wykonująca dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 1 pkt 1 akapit drugi, art. 1 pkt 2 lit. a) oraz art. 6 ust. 10 tiret czwarte, piąte i siódme,

po konsultacji z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych (CESR) ⁽²⁾ w celu uzyskania porady technicznej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Uczciwe i sprawne praktyki uczestników rynku wymagane są w celu uniknięcia spowodowania zakłóceń zwykłej działalności i uczciwości rynkowej. W szczególności praktyki rynkowe zakłócające zależności między popytem a popytem poprzez ograniczanie innym uczestnikom rynku możliwości zawierania transakcji mogą stwarzać większe ryzyko naruszenia uczciwości rynkowej i dlatego powinny być w mniejszym stopniu dopuszczalne przez właściwe organy. Z drugiej strony, praktyki rynkowe zwiększające płynność powinny być w większym stopniu dopuszczalne niż praktyki zmniejszające płynność. Praktyki rynkowe stanowiące naruszenie przepisów ustawowych i wykonawczych lub kodeksów postępowania przewidzianych w celu zapobiegania nadużyciom na rynku powinny być w mniejszym stopniu dopuszczalne przez właściwe organy. Jako że nastąpiły gwałtowne zmiany praktyk rynkowych w celu zaspokajania potrzeb inwestorów, należy ostrzec właściwe organy przed nowymi i nowo powstającymi praktykami rynkowymi.
- (2) Przejrzystość praktyk rynkowych uczestników rynku ma zasadnicze znaczenie dla rozważenia, czy poszczególne praktyka rynkowa może być dopuszczona przez właściwe organy. Im mniej przejrzyste są praktyki rynkowe, tym mniejsze jest prawdopodobieństwo ich dopuszczenia. Jednakże praktyki na rynkach nie regulowanych mogą być z przyczyn strukturalnych mniej przejrzyste niż podobne praktyki na rynkach regulowanych. Praktyki takie nie powinny być uznawane jednak za niedopuszczalne przez właściwe organy.
- (3) Poszczególne praktyki rynkowe na danym rynku nie mogą stanowić zagrożenia dla uczciwości rynkowej na innych, bezpośrednio lub pośrednio powiązanych rynkach w całej Wspólnocie, bez względu na to czy dany rynek jest rynkiem regulowanym czy nie. Dlatego, im większe zagrożenie dla uczciwości rynkowej na takim powiązonym rynku we Wspólnocie, w tym mniejszym stopniu praktyki takie powinny być dopuszczalne przez właściwe organy.
- (4) Właściwe organy, rozważając możliwość dopuszczenia poszczególnych praktyk rynkowych powinny zasięgać opinii innych właściwych organów, w szczególności w przypadkach występowania rynku o warunkach porównywalnych do warunków na rynku objętego kontrolą. Jednakże mogą zaistnieć okoliczności, w których dana praktyka rynkowa może być uznana za dopuszczalną na jednym rynku a niedopuszczalną na innym, porównywalnym rynku we Wspólnocie. W przypadku rozbieżności między praktykami rynkowymi dopuszczalnymi w Państwie Członkowskim a niedopuszczalnymi w innym Państwie Członkowskim, powinien to przedyskutować Komitet Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych w celu znalezienia rozwiązania. W odniesieniu do decyzji dotyczących takiej dopuszczalności, właściwe organy powinny zapewnić wysoki poziom konsultacji i przejrzystości w odniesieniu do uczestników rynku i konsumentów końcowych.
- (5) Istotne dla uczestników rynków instrumentów pochodnych, które nie są oparte o instrumenty finansowe, jest uzyskanie większej pewności prawnej, co do istoty informacji wewnętrznej.
- (6) Ustanowienie przez emitentów lub osoby działające w ich imieniu lub na ich rzecz list osób pracujących u nich na podstawie umowy o pracę lub funkcjonujących na innych warunkach oraz posiadających dostęp do informacji wewnętrznych odnoszących się, bezpośrednio lub pośrednio, do emitenta, stanowi cenny środek ochrony uczciwości rynkowej. Listy te mogą posłużyć emitentom lub takim osobom do kontroli przepływu takich informacji wewnętrznych oraz tym samym umożliwić zachowanie poufności. Ponadto, listy takie mogą stanowić dla właściwych organów skuteczne narzędzie monitorowania stosowania prawodawstwa w sprawie nadużyć na rynku. Określenie informacji wewnętrznej, do której posiada dostęp każdy podmiot wewnętrzny oraz wskazanie terminów, których uzyskał dostęp jest niezbędne dla emitentów i wła-

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 12.4.2003, str. 16.

⁽²⁾ CESR ustanowiono decyzją Komisji 2001/527/WE z dnia 6 czerwca 2001 r. (Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 43).

ściwych organów. Dostęp do informacji wewnętrznych powiązanych, bezpośrednio lub pośrednio, z emitentem, przez osoby umieszczone na takiej liście nie narusza w żaden sposób ich obowiązku powstrzymania się od wykorzystywania poufnych informacji uzyskanych na podstawie jakiegokolwiek informacji wewnętrznej, określonej w dyrektywie 2003/6/WE.

- (7) Powiadamanie o transakcjach przez osoby wykonujące obowiązki zarządu u emitenta lub przez osoby będące z nimi w bliskich stosunkach jest nie tylko wartościową informacją dla uczestników rynku, ale stanowi także dodatkowy sposób prowadzenia nadzoru nad rynkami przez właściwe organy. Obowiązek zarządu powiadamiania o transakcjach nie narusza ich obowiązku powstrzymania się od wykorzystywania poufnych informacji na podstawie jakiegokolwiek informacji wewnętrznej, określonej w dyrektywie 2003/6/WE.
- (8) Powiadamanie o transakcjach powinno być zgodne z przepisami dotyczącymi przekazywania danych osobowych do państw trzecich ustanowionych w dyrektywie 95/46/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych.
- (9) Powiadamanie właściwych organów o podejrzanych transakcjach przez osoby zawodowo pośredniczące w zawieraniu transakcji w ramach instrumentów finansowych wymaga zaistnienia wystarczających oznak, że transakcje te mogą stanowić nadużycia na rynku, np. transakcje, wobec których istnieją uzasadnione powody by podejrzewać, że występuje wykorzystywanie poufnych informacji lub manipulacje na rynku. Niektóre transakcje mogą wydawać się całkowicie wolne od podejrzeń, ale mogą dostarczyć oznak możliwych nadużyć na rynku, jeżeli są postrzegane z perspektywy innych transakcji, pewnego rodzaju zachowań lub innych informacji.
- (10) Niniejsza dyrektywa przestrzega praw podstawowych i zasad uznanych zwłaszcza w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w art. 8 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów stosowania art. 6 ust. 10 dyrektywy 2003/6/WE:

- 1) „osoba wykonująca obowiązki zarządu u emitenta” oznacza osobę, która:
- jest członkiem organów zarządu, kierowania lub nadzoru emitenta;
 - pełni wyższe funkcje wykonawcze, nie będąc członkiem organów wymienionych w lit. a), posiadając stały dostęp do informacji wewnętrznych, powiązanych, bezpośrednio lub pośrednio z emitentem oraz posiadając uprawnienia do podejmowania decyzji z zakresu zarządu mających wpływ na późniejszy rozwój i perspektywy gospodarcze tego emitenta;
- 2) „osoba będąca w bliskich stosunkach z osobą wykonującą obowiązki zarządu u emitenta instrumentów finansowych” oznacza:
- małżonka osoby wykonującej obowiązki zarządu, lub jakiegokolwiek partner tej osoby uznany przez prawo krajowe za osobę traktowaną na równi z małżonkiem;
 - zgodnie z prawem krajowym, dzieci pozostające na utrzymaniu osoby wykonującej obowiązki zarządu;
 - innych krewnych osoby wykonującej obowiązki zarządu pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym przez co najmniej jeden rok przed datą dokonania przedmiotowej transakcji;
 - jakąkolwiek osobę prawną, grupę przedsiębiorstw lub spółkę osobową, w której obowiązki zarządu wykonuje osoba, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu lub w lit. a), b) lub c) tego ustępu lub osobę, na którą wyżej wymieniona osoba wywiera bezpośredni lub pośredni wpływ, lub działa na jej korzyść lub której interes ekonomiczny jest zbieżny z interesem takiej osoby;
- 3) „osoba zawodowo pośrednicząca w zawieraniu transakcji” oznacza co najmniej przedsiębiorstwo inwestycyjne lub instytucję kredytową;
- 4) „przedsiębiorstwo inwestycyjne” oznacza każdą osobę, o której mowa w art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 93/22/EWG⁽²⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 11.6.1993, str. 27.

- 5) „instytucja kredytowa” oznacza każda osobę, o której mowa w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- 6) „właściwy organ” oznacza właściwy organ, o którym mowa w art. 1 ust. 7 dyrektywy 2003/6/WE.

Artykuł 2

Czynniki brane pod uwagę podczas badania praktyk rynkowych

1. Do celów stosowania art. 1 pkt 1 akapit drugi i art. 1 pkt 2 lit. a) dyrektywy 2003/6/WE, Państwa Członkowskie zapewnią by następujące niewyczerpujące czynniki były brane pod uwagę przez właściwe organy, bez uszczerbku dla współpracy z innymi władzami, podczas dokonywania oceny, czy mogą uznać za dopuszczalne poszczególne praktyki rynkowe:

- a) poziom przejrzystości odpowiedniej praktyki rynkowej w odniesieniu do całego rynku;
- b) potrzeba zapewnienia ochrony funkcjonowania sił rynkowych oraz prawidłowe zależności między podażą a popytem;
- c) stopień wpływu odpowiedniej praktyki rynkowej na płynność i efektywność rynkową;
- d) stopień uwzględnienia przez odpowiednią praktykę mechanizmów handlu na danym rynku oraz umożliwienie uczestnikom rynku prawidłowej reakcji we właściwym czasie na nową sytuację na rynku wywołaną tą praktyką;
- e) Związane z odpowiednią praktyką ryzyko dla integralności powiązanych bezpośrednio lub pośrednio, regulowanych lub nieregulowanych rynków odpowiednich instrumentów finansowych w całej Wspólnocie;
- f) wynik jakiegokolwiek badania odpowiedniej praktyki rynkowej dokonanego przez jakiegokolwiek właściwe organy lub inne władze wspomniane w art. 12 ust.1 dyrektywy 2003/6/WE, w szczególności dotyczącego kwestii, czy odpowiednia praktyka rynkowa naruszyła reguły lub przepisy prawa przewidziane w celu zapobiegania nadużyciom na rynku, lub kodeksy postępowania, funkcjonujące na przedmiotowym rynku lub na rynkach bezpośrednio lub pośrednio powiązanych we Wspólnocie;
- g) cechy strukturalne właściwego rynku, także nieregulowanego, rodzaje stosowanych instrumentów finansowych oraz rodzaje uczestników rynku, w tym zakres udziału inwestorów detalicznych we właściwym rynku.

Państwa Członkowskie zapewniają, że właściwe organy, rozpatrując potrzebę zastosowania środka ochronnego określonego

w akapicie pierwszym lit. b), w szczególności analizując wpływ odpowiedniej praktyki rynkowej na główne właściwości rynku, takie jak szczególne warunki rynkowe występujące przed wystąpieniem odpowiedniej praktyki rynkowej, cena średnia ważona pojedynczej sesji lub dzienna cena zamknięcia.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że praktyki, w szczególności nowe lub powstające nie będą uznawane za niedopuszczalne przez właściwe organy tylko dlatego, że wcześniej były traktowane jako niedopuszczalne.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że właściwe organy regularnie dokonują przeglądu dopuszczalnych praktyk rynkowych, w szczególności biorąc pod uwagę widoczne istotne zmiany w otoczeniu właściwego rynku, takie jak zmiany reguł handlu lub infrastruktury rynku.

Artykuł 3

Procedury konsultacji i ujawnianie decyzji

1. Do celów stosowania art. 1 pkt 1 akapit drugi i art. 1 pkt 2 lit. a) dyrektywy 2003/6/WE, Państwa Członkowskie zapewniają, że procedury wymienione w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu są przestrzegane przez właściwe organy przy rozpatrywaniu, czy dopuścić lub dalej uznawać za dopuszczalne poszczególne praktyki.

2. Bez uszczerbku dla postanowień art. 11 ust. 2 dyrektywy 2003/6/WE, Państwa Członkowskie zapewniają, że właściwe organy, przed dopuszczeniem lub niedopuszczeniem danej praktyki rynkowej, zasięgają opinii innych właściwych organów, takich jak przedstawiciele emitentów, usługodawców na rynku finansowym, konsumentów, innych władz i przedsiębiorców działających na rynku.

Procedura konsultacji obejmuje konsultacje z innymi właściwymi organami, w szczególności w przypadku występowania porównywalnych rynków, np. pod względem struktury, wielkości, rodzaju zawieranych transakcji.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że właściwe organy ujawniają do wiadomości publicznej swoje decyzje dotyczące dopuszczalności danych praktyk rynkowych, a także odpowiednie opisy tych praktyk. Państwa Członkowskie muszą następnie zapewnić, że właściwe organy niezwłocznie przekazują swoje decyzje Komitetowi Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych, który niezwłocznie udostępnia je na swojej stronie internetowej.

Ujawnienie obejmuje podanie opisu czynników branych pod uwagę przy określaniu, czy odpowiednia praktyka może być uznana za dopuszczalną, w szczególności jeżeli zostały wyciągnięte różne wnioski dotyczące dopuszczalności tej samej praktyki na rynkach różnych Państw Członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 126 z 26.5.2000, str. 1.

4. Jeżeli działania badawcze dotyczące poszczególnych przypadków zostały już wszczęte, procedury konsultacji wymienione w ust. 1–3 mogą zostać opóźnione do momentu zakończenia tych badań i zastosowania ewentualnych związanych z tym sankcji.

5. Praktyka rynkowa dopuszczona w następstwie procedur konsultacji wymienionych w ustępach 1–3 nie powinna zostać zmieniona bez zastosowania tych samych procedur konsultacji.

Artykuł 4

Informacje wewnętrzne związane z towarowymi instrumentami pochodnymi

Do celów stosowania art. 1 pkt 1 akapit drugi dyrektywy 2003/6/WE, użytkowników rynku, na którym występuje obrót uważa się za otrzymujących informacje związane bezpośrednio lub pośrednio z jedną lub więcej pochodnych, tj.:

- a) zwykle udostępniane użytkownikom tych rynków, lub
- b) objęte wymogiem ujawnienia zgodnie z przepisami ustawowymi lub wykonawczymi, regułami rynku, umowami lub zwyczajami funkcjonującymi na właściwym podstawowym rynku towarów lub rynku towarowych instrumentów pochodnych.

Artykuł 5

Lista osób mających dostęp do informacji wewnętrznych

1. Do celów stosowania art. 6 ust. 3 akapit trzeci dyrektywy 2003/6/WE, Państwa Członkowskie zapewniają, że listy osób mających dostęp do informacji wewnętrznych obejmuje wszystkie osoby, które posiadają dostęp do informacji wewnętrznych powiązanych, bezpośrednio lub pośrednio z emitentem, zarówno regularny jak i sporadyczny.

2. Listy osób mających dostęp do informacji wewnętrznych powinny zawierać co najmniej:

- a) dane osobowe wszelkich osób mających dostęp do informacji wewnętrznych;
- b) powody umieszczenia takich osób na liście;
- c) datę utworzenia i aktualizacji listy.

3. Listy osób mających dostęp do informacji wewnętrznych powinny być na bieżąco aktualizowane.

- a) w każdym przypadku zmiany powodu, dla którego taka osoba została umieszczona na liście;
- b) w każdym przypadku dodania do listy nowej osoby;
- c) podając, czy i kiedy osoba umieszczona na liście została pozbawiona dostępu do informacji wewnętrznych.

4. Państwa Członkowskie zapewniają, że listy osób mających dostęp do informacji wewnętrznych będą przechowywane przez pięć lat od daty ich sporządzenia lub aktualizacji.

5. Państwa Członkowskie zapewniają, że osoby na które nałożono wymóg sporządzania list osób mających dostęp do informacji wewnętrznych podejmują środki konieczne do zapewnienia, że jakakolwiek osoba umieszczona na takiej liście, mająca dostęp do informacji wewnętrznych zna związane z tym obowiązki nałożone przez przepisy ustawowe i wykonawcze oraz jest świadoma sankcji grożących za niewłaściwe wykorzystanie lub nieprawidłowy obieg takich informacji.

Artykuł 6

Transakcje dokonywane przez osoby wykonujące obowiązki zarządu

1. Do celów stosowania art. 6 ust. 4 dyrektywy 2003/6/WE, oraz bez uszczerbku dla prawa Państw Członkowskich do ustanawiania innych obowiązków powiadamiania, niż obowiązki objęte zakresem tego artykułu, Państwa Członkowskie zapewniają, że o wszystkich transakcjach związanych z udziałami dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym, pochodnymi lub innymi instrumentami finansowymi z nimi związanymi, dokonywanych na własny rachunek osób określonych w art. 1 pkt 1 i 2 powyżej powiadamiane są właściwe organy. Reguły powiadamiania, których muszą przestrzegać takie osoby są regułami Państwa Członkowskiego, w którym emitent został zarejestrowany. Powiadomienia właściwych organów tego Państwa Członkowskiego należy dokonać w ciągu pięciu dni roboczych od daty transakcji. W przypadku gdy emitent nie jest zarejestrowany w Państwie Członkowskim, należy powiadomić właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym na emitenta nałożony jest wymóg podawania corocznych informacji związanych z udziałami, zgodnie z art. 10 dyrektywy 2003/71/WE.

2. Państwa Członkowskie mogą zdecydować, że w odniesieniu do transakcji, których całkowita kwota nie osiągnęła pięciu tysięcy EUR na koniec roku kalendarzowego nie ma wymogu powiadamiania lub jest on odłożony do 31 stycznia następnego roku. Całkowitą kwotę transakcji oblicza się przez zsumowanie transakcji dokonywanych na własny rachunek przez osoby określone w art. 1 pkt 1 i transakcji dokonywanych na własny rachunek przez osoby określone w art. 1 pkt 2.

3. Powiadomienie zawiera następujące informacje:

- a) nazwisko osoby wykonującej obowiązki zarządu u emitenta lub, jeżeli ma zastosowanie, nazwisko osoby blisko z nią związanej,
- b) przyczynę powiadomienia,
- c) nazwisko właściwego emitenta,
- d) opis instrumentu finansowego,
- e) rodzaj transakcji (np. kupno lub sprzedaż),
- f) datę i miejsce dokonania transakcji,
- g) cenę i wielkość transakcji.

Artykuł 7

Podejrzone transakcje podlegające obowiązkowi powiadomienia

Do celów stosowania art. 6 ust. 9 dyrektywy 2003/6/WE, Państwa Członkowskie zapewniają, że osoby określone w art. 1 pkt 3 powyżej zdecydowały na zasadzie jednostkowej, czy istnieją uzasadnione przesłanki by podejrzewać, że transakcja wiąże się z wykorzystywaniem poufnych informacji lub manipulacją na rynku, uwzględniając elementy stanowiące o wykorzystywaniu poufnych informacji lub manipulacji na rynku, określone w art. 1–5 dyrektywy 2003/6/WE, w dyrektywie Komisji 2003/124/WE⁽¹⁾ wykonującej dyrektywę 2003/6/WE w odniesieniu do definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku, oraz art. 4 niniejszej dyrektywy. Bez uszczerbku dla postanowień art. 10 dyrektywy 2003/6/WE, osoby zawodowo pośredniczące w zawieraniu transakcji podlegają regułom powiadamiania Państwa Członkowskiego rejestracji lub siedziby zarządu, lub w przypadku filii lub oddziału, Państwa Członkowskiego położenia filii lub oddziału. Powiadomienia skierowane są do właściwych organów tego Państwa Członkowskiego.

Państwa Członkowskie zapewniają, że właściwe organy przyjmujące powiadomienie o podejrzonej transakcji niezwłocznie przekażą taką informację właściwym organom przedmiotowych rynków regulowanych.

Artykuł 8

Terminy powiadomienia

Państwa Członkowskie zapewniają, że w przypadku gdy osoba, o której mowa w art. 1 pkt 3 dowiadyuje się o fakcie lub informacji, która stanowi uzasadnioną przesłankę by uznać daną transakcję za podejrzaną, to dokonuje ona niezwłocznie powiadomienia.

Artykuł 9

Treść powiadomienia

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że osoby podlegające obowiązkowi powiadomienia przekazują właściwym organom następujące informacje:

- opis transakcji, wraz z podaniem rodzaju zlecenia (np. zlecenie ograniczone, rynkowe lub inne cechy zlecenia) oraz rodzaju rynku, (np. obrót pakietowy);
- przesłanki podejrzenia, że transakcje mogą stanowić nadużycia na rynku;
- środki identyfikacji osób, w imieniu których dokonano transakcji oraz innych osób mających związek z danymi transakcjami;
- zakres, w jakim osoba podlegająca obowiązkowi powiadamiania prowadzi działania (np. na własny rachunek lub w imieniu stron trzecich);

(1) Dz.U. L 339 z 24.12.2003, str. 70.

e) jakiegokolwiek informacje mogące mieć znaczenie przy dokonywaniu przeglądu podejrzanych transakcji.

2. W przypadku gdy taka informacja nie jest dostępna w chwili powiadomienia, powiadomienie powinno zawierać co najmniej przesłanki, na podstawie których osoba dokonująca powiadomienia podejrzewa, że transakcje te mogą stanowić wykorzystywanie poufnych informacji lub manipulację na rynku. Wszystkie pozostałe informacje należy dostarczyć właściwym organom niezwłocznie, gdy staną się one dostępne.

Artykuł 10

Sposoby powiadamiania

Państwa Członkowskie zapewniają, że powiadomienie właściwych organów może być dokonane drogą pocztową, za pośrednictwem poczty elektronicznej, faksem lub przez telefon, z zastrzeżeniem, że w ostatnim przypadku powiadomienie zostanie potwierdzone pisemnie w jakiegokolwiek formie, na żądanie właściwych organów.

Artykuł 11

Odpowiedzialność i tajemnica zawodowa

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że osoba powiadamiająca właściwe organy, jak określono w art. 7–10 nie informuje żadnej innej osoby, w szczególności osób, w imieniu których dokonano transakcji lub stron związanych z tymi osobami, z zastrzeżeniem wyjątków ustanowionych przez prawo. Spełnienie tego wymogu nie dotyczy osoby obciążonej jakimkolwiek rodzajem odpowiedzialności, pod warunkiem że osoba powiadamiająca działa w dobrej wierze.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że właściwe organy nie ujawniają żadnym osobom danych osobowych osoby, która dokonała powiadomienia o takich transakcjach, jeżeli ujawnienie takie zaszkodzi lub może zaszkodzić osobie dokonującej powiadomienia o transakcji. Niniejszy przepis nie powoduje uszczerbku dla wymogów stosowania lub systemu sankcji na podstawie dyrektywy 2003/6/WE, ani dla zasad dotyczących przekazywania danych osobowych ustanowionych w dyrektywie 95/46/WE.

3. Powiadomienie właściwych organów dokonane w dobrej wierze, jak określono w art. 7–10 nie stanowi naruszenia jakiegokolwiek ograniczeń w ujawnianiu informacji nałożonych przez umowę lub jakiegokolwiek przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, oraz nie dotyczy osoby powiadamiającej obciążonej jakimkolwiek rodzajem odpowiedzialności związanym z tym powiadomieniem.

Artykuł 12

Transpozycja

1. Najpóźniej do dnia 12 października 2004 r. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie niezwłocznie przekażą Komisji treść tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Wspomniane przepisy powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Sposoby dokonania takiego odniesienia określą Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji treść podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w obszarze objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 14

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 kwietnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Frederik BOLKESTEIN

Członek Komisji